

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8323/2021
30.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Предраг Филиповић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Слободан Миловановић адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1343/2021 од 19.07.2021. године, на седници одржаној 30.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1343/2021 од 19.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1343/2021 од 19.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 510/2014 од 11.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиоцу износ од 26.000 евра са законском затезном каматом по стопи Европске централне банке на годишњем нивоу од 26.03.2010. године до исплате, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме банке у време и месту испуњења обавезе откупљују ову валуту. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за усвајање привремене мере пописом свих покретних ствари у производним халама „ВВ“ д.о.о. у ..., чији је директор тужени и забраном њиховог отуђења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 671.310,40 динара на име трошкова поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1343/2021 од 19.07.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог и преиначена наведена првостепена пресуда у делу који се односи на камату, тако што је обавезан тужени да на досуђени износ главнице исплати тужиоцу затезну камату обрачунату по стопи утврђеној Законом о затезној камати од 17.07.2015. године до исплате, док је одбијен захтев за исплату камате за период од 26.03.2010. до 16.07.2015. године, а у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу, поред већ досуђеног, и износ од још 64.359,60 динара са законском затезном каматом од

извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на разлоге из члана 403. став 2 тачка 2 и 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Предмет спора је исплата дуга који тужени није вратио тужиоцу. Пресуду којом је преиначио првостепену усвајајућу пресуду у погледу камате, досудивши тужиоцу законску затезну камату од подношења тужбе а не и за претходни период почев од закључења уговора, другостепени суд је образложио тиме што је тужилац доказао да је 26.03.2010. године позајмио 26.000 евра туженом, али не и да се тужени обавезао да му на тај износ плати законску затезну камату, због чега тужиоцу припада камата тек од подношења тужбе у смислу члана 324. Закона о облигационим односима. Оваква пресуда почива на уједначеном тумачењу и примени права који су изражени како у одлукама нижестепених судова, тако и у одлукама овог суда.

Пошто у овом случају нема места одлучивању о изјављеној ревизији ни из других разлога из члана 404. став 1. ЗПП – потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно новим тумачењем права, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије и у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија недозвољена.

Наиме, Законом о парничном поступку је прописано да се као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије, између осталог, меродавна вредност предмета спора, при чему се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (члан 28); да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 403. став 3); да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2. тачка 2).

У конкретном случају ревизијом се побија одлука у имовинско-правном спору чија је вредност 26.000 евра, па је по том основу ревизија недозвољена, јер је вредност

предмета спора побијаног дела испод 40.000 евра. Околност што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у погледу камате не утиче на другачији закључак, пошто се преиначење односило само на одлуку о споредном потраживању – законској затезној камати на износ главног дуга, а против такве одлуке ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је одбацио ревизију као недозвољену ставом другим изреке овог решења, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**